

A Fővárosi Ítéltábla a Nagy Richárd Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a Dr. Szabó Klára Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vételár visszafizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 16. napján kelt 6.G.42.186/2009/36. számú ítélete ellen az alperes részéről 38. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (egyszázötvenezer) forint + ÁFA másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Cg. ... cégjegyzékszámon bejegyzett felperesnek az alapító tagja, ... 2007. január 18-a és 2007. július 3-a között önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője volt; vezető tisztsége törlésére 2007. szeptember 27-én közzétett végzéssel került sor.

... a Cg. ... cégjegyzékszámon bejegyzett ... Kft. is alapító tagja, valamint 2007. március 12-től önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője volt; vezető tisztsége törlésére 2012. április 19-én közzétett végzéssel került sor.

Ugyanezen társaság alapító tagja, ... 2007. március 12-től fennálló tagsági jogviszonyának törlése kelte 2009. május 11-e; nevezett a felperes műszaki igazgatója is volt 2007. július 23-a és 2007. szeptember 20-a között.

Az alperes megbízásából az ... Zrt. 2007. január 2-án kelt szerződésben vállalta a ... kikötőben szén hajóból gépkocsira, vasúti kocsira történő direkt és indirekt átrakását, valamint tárolótér biztosítását.

Az alperes 2007. június 29-én kelt ... részére küldött levelében, hivatkozva ...sal történt személyes találkozóra, illetve telefonos egyeztetésre, módosított ajánlatot küldött a ... tárolt szén eladására.

A felperes 2007. augusztus 14-én megrendelőként keretszerződést kötött az alperessel 3000 tonna kőszén szállítására; a szerződésben - többek között - rögzítették, hogy a konkrét megrendeléseket a kért kiszállítási időpont előtt 5 munkanappal írásban kell közölni, azt a megadott címre kell eljuttatni, melyet a szállító írásban visszaigazol. Teherautóval történő fuvarozás esetén az árumennyiség teherautóba töltésével teljesít a szállító, melynek helye a ...

Az alperes 2007. augusztus 15-én 500 tonna szén ellenértékéről, 63.150 USD vételárról számlát állított ki, melyet a felperes 2008. augusztus 16-án banki átutalással teljesített.

Az alperes 2007. augusztus 23-án megrendelte az ... Rt.-től a ...- ... partnere részére 3000 tonna fekete kőszén kiszolgáltatását.

Az ... Rt. által 2007. szeptember 17-e és 2007. november 26-a között kiállított szállítólevelek szerint többszöri kőszénkitárolás történt a ..., a..., illetve a ... - ... árutulajdonos részére.

Az alperes 2007. november 30-án a felperes által teljesített vételár elszámolására vonatkozó számlát állított ki, részletezve az egyes szállítások mennyiségét.

A felperes 2009. augusztus 25-én kelt levelében jelezte az alperesnek, hogy a 63.150 USD vételárról kiállított számla kiegyenlítése ellenére nem kapta meg az előre kifizetett 500 tonna szenet, kérte annak kiadását, utóbbi hiányában a vételárelőleg visszafizetését; ezen felszólítását 2009. augusztus 27-én kelt levelében megismételte.

Az alperes 2009. november 27-én kelt levelében közölte, hogy a kifizetett árut kiszolgáltatta, így a követelés alaptalan.

A felperes 2009. december 17-én előterjesztett keresetében kérte az alperest kötelezni 63.150 USD és annak 2007. augusztus 16. napjától a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére.

A keresetében arra hivatkozott, hogy az alperessel szállítási keretszerződést kötött, melynek alapján 500 tonna szén ellenértékét, 63.150 USD-t kifizetett 2007. augusztus 16-án. A jelentős mennyiségű szénforgalmat bonyolító felperesnél 2009 nyarán tartott APEH-vizsgálat során derült ki, hogy a kifizetett szén leszállítása nem történt meg, az alperes ezt követően többszöri felszólítás ellenére sem teljesített.

Előadta, hogy részéről érdekmúlás következett be, így nem a szén kiadására, hanem a kifizetett vételár visszafizetésére tart igényt a Ptk. 298-301. §-a, valamint 379-385. §-a alapján.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a szállítási keretszerződés a Ptk. 200. § (2) bekezdése, a Gt. 29. § (1), (2) bekezdése szerint semmis, tekintve, hogy az okiratot aláíró ... képviseleti joga a szerződés 2007. augusztus 14-i megkötése előtt, 2007. július 3-án megszűnt, így nem a felperes cégjegyzésre jogosult képviselője járt el.

Álláspontja szerint a szállítási keretszerződés megfelel a ... Kft. és az alperes közötti szerződés feltételeinek, ... ugyanis a szerződéskötéskor a ... Kft. ügyvezetője volt, így a megállapodás ténylegesen közöttük jött létre.

Előadta, 2009 nyaráig nem volt tudomása arról, hogy két ... Kft. létezik, továbbá arra sem volt ráhatása, hogy az előlegszámlát ki teljesíti.

A semmisségre vonatkozó védekezés aaptalansága esetére hivatkozott arra, hogy a felperes a szerződéskötéskor az alperest a Ptk. 210. § (1) bekezdése szerint tévedésbe ejtette, illetőleg megtévesztette a szerződést kötő fél személyét illetően. ... tanúvallomásával igazoltan az alperes blankettaszerződést adott át, a vevő adatait ... töltötte ki, álláspontja szerint nem zárható ki, hogy szándékosan szerződött más névre a felperes, ugyanakkor másik cégnév alatt hívta le az árut és értékesítette tovább. Figyelemmel arra, hogy 2007. szeptember 17-e és 2007. november 26-a között az áru kiszolgáltatása megtörtént a felperes megbízottja részére, tartozás nem terheli. Utalt annak jelentőségére, hogy ... az azonos székhelyen működő felperes és ... Kft. tulajdonosa és ügyvezetője, valamint ... 2009. május 17-ig a ... Kft. tagja volt.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes a vételár elszámolásáról szóló 2007. november 30-i számlát átvette, kifogást nem emelt, először 2009. augusztus 25-én hiányolta az alperes teljesítését.

Az elsőfokú bíróság 2012. január 16. napján kelt 6.G.42.186/2009/36. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.150 amerikai dollárt és annak 2009. augusztus 29-től a kifizetés napjáig járó, a BUBOR szerinti mértékű kamatát mint késedelmi kamatot, és 1.294.368 forint perköltséget, egyebekben a keresetet elutasította.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a peres felek között a Ptk. 379. § (1) bekezdése szerint minősülő szállítási keretszerződés jött létre, melynek alapján konkrétan 500 tonna kőszén szállítására kötöttek megállapodást azzal, hogy annak ellenértékét a felperes előlegképpen megfizeti. ... tanúk vallomása értékelésével az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, a szerződéskötést megelőző tárgyalásokat ... tanú a felperes érdekében eljárva folytatta, és a perbeli szerződés a peres felek között jött létre.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság alperes elsődleges védekezését; jogszabályba ütközés okáni semmisség nem áll fenn, az okirat aláírója rendelkezett a felperesi ügyvezető meghatalmazásával, illetőleg a felperes azzal, hogy a vételárat átutalta, a szerződést jóváhagyta.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem bizonyította, hogy a keretszerződésbe foglalt tartalommal a szerződés a felperes és a ... Kft. között jött volna létre, továbbá azt sem, hogy a felperes tévedésbe ejtette, megtévesztette volna. A szerződéskötéssel összefüggésben rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú bíróság szerint aggálytalanul az állapítható meg, hogy a felperes kívánt szerződni az alperessel, ... tanú az alkalmazottja volt, és a felperes meghatalmazottja írta alá az okiratot, illetőleg a felperes utalta át az előleget.

Az áru lehívásával összefüggésben megtévesztés, mint érvénytelenségi ok nem volt értékelhető; ... tanú vallomásából kitűnően az áru lehívásakor a ... Kft. képviselőjeként lépett fel, ezt igazolják a kiállított szállítási bizonylatok is, a szállítási napok túlnyomórésztén már nem állt a felperes alkalmazásában.

Az alperes által teljesítés igazolására csatolt okiratokból nem állapítható meg, hogy az áru kiadása a felperes részére történt volna, illetőleg hozzá az alperestől szén került volna. Utóbbit a könyvelés iratai sem támasztották alá, mindebből az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, nem nyert igazolást, hogy az előleg fejében megállapodott mennyiségű árut az alperes a felperesnek vagy felperesre tekintettel másnak szolgáltatva volna ki, így vételár visszafizetési kötelezettsége fennáll, késedelmi kamattal terhelten, melynek kezdő időpontját a 2009. augusztus 25-i felszólításra figyelemmel mérlegeléssel állapította meg.

Kifejtette az elsőfokú bíróság, felperes vitatásával szemben az alperes nem igazolta a végszámla felperesi átvételét, továbbá annak sincs jelentősége, hogy ... tanú a ... Kft. tagja volt, tekintve, hogy a perben nem bizonyosodott be, hogy az 500 tonna kőszén vonatkozásában a felperes és a ... Kft. között elszámolásra került volna sor.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan a megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte.

Eljárásjogi szabálysértésként hivatkozott arra, az elsőfokú bíróság tévesen nem észlelte, hogy a perben 2010. szeptember 20-a és 2011. szeptember 16-a között tett felperesi jognyilatkozatok nem voltak hatályosak. A keresetlevél benyújtását követő jogi képviselet váltás során ugyanis ... ügyvéd meghatalmazását az a ... írta alá, akinek az ügyvezetői tisztsége 2007. január 18-a és 2007. július 3-a között állt fenn. Figyelemmel arra, hogy a meghatalmazó képviseleti joggal nem rendelkezett, mert a felperesnek sem ügyvezetője, sem a tényleges ügyvezetőnek meghatalmazottja nem volt, a jogi képviselő meghatalmazása nem felelt meg a Gt. 29. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak. A képviseleti jog vizsgálata az elsőfokú bíróságot hivatalból terheli, ennek megszegése a BH 1991.206 számú jogesetben foglaltakból következően olyan lényeges eljárásjogi szabálysértés, amely a határozat hatályon kívül helyezésére ad alapot.

Az alperes a fellebbezésében érdemben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megszegte a Pp. 206. § (1) bekezdésében, valamint a Ptk. 210. § (1) bekezdésében foglaltakat. ... és ... tanúvallomása téves értékelésével állapította meg, hogy ... nem tévesztette meg az alperest a szerződést kötő fél személyét illetően. A jogvita elbírálása szempontjából lényeges kérdés volt, hogy a szerződés kik között jött létre; ... tanúvallomására nem alapíthatta az elsőfokú bíróság azt a megállapítást, hogy a peres felek állapodtak meg, tekintve, hogy a tanú megkeresett bíróság útján

rögzített tanúvallomása szerint a ... Kft. és ... ügyében működött közre. Ezzel összhangban nyilatkozott ... a tanúvallomásában akként, hogy a szerződés előkészítése során ... nevezte meg a vevő személyét, aki a fent idézett tanúvallomása szerint a ... Kft.-t képviselte. ... arra is egyértelműen nyilatkozott, hogy az ajánlattételt követően a szerződés-tervezetet a vevő személyének feltüntetése nélkül küldte át e-mailen, az okiratot ... töltötte ki. Nevezett döntött arról, hogy ki legyen szerződő fél, illetőleg hogy melyik cég számlájáról történjen a kifizetés. Változatlanul hivatkozott arra, hogy az alperesnek felperes felszólításáig nem volt tudomása arról, hogy két ... Kft. létezik, utóbbit támasztja alá a 2007. június 29-i ajánlattétele címzése is.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok megfelelő mérlegelésével arra vonhatott volna következtetést, hogy az alperest megtévesztették a szerződéskötés során, valójában a ... Kft. és közte jött létre szállítási szerződés, azt pedig teljesítette, a fizetett árut hiánytalanul leszállította, a teljességbe ment szerződés alapján vételár visszafizetési kötelezettsége nincs. A felperes igényt csak 2009 augusztusában támasztott, addig egyenlegközlőt sem 2008, sem 2009. évben nem küldött, és az APEH-vizsgálat hiányában a vételárat nem követelte volna vissza, ez is azt támasztja alá, hogy maga is teljesítettnek tekintette a szerződést.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Az eljárásjogi szabálysértésre alapított fellebbezési kérelem aplotalanságának alátámasztására csatolta a felperes 2012. június 28-án megtartott taggyűlésén hozott 2012/3. számú határozatot, melyben a társaság jóváhagyta azt, hogy ügyvéd részére a perbeli képviselet ellátására meghatalmazást adott. Hivatkozott arra is, hogy a felperes nem vitatottan szabályszerű meghatalmazással rendelkező jogi képviselője 2011. szeptember 19-i beadványa II. pontjában fenntartotta a korábbi jogi képviselő nyilatkozatait, jog érvelését is átvette, így ezen magatartás is ráutaló, elfogadó és jóváhagyó magatartásként veendő figyelembe.

Álláspontja szerint a fellebbezés az ügy érdemére vonatkozóan sem megalapozott; helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő mérlegelésével, hogy a peres felek között jött létre szerződés, utóbbit támasztotta alá az, hogy az előzetes egyeztetések során a felperes e-mail címét használták, megrendelőként a felperes írta alá a szerződést, az alperes a felperes nevére állította ki az előlegszámlát és annak ellenértékét is a felperes egyenlítette ki, mely teljesítést az alperes elfogadott.

Utalt arra, az alperes a szén kitárolása során nem kellő körültekintést tanúsított, sem az eljáró cég, sem ... képviseleti jogosultságát nem vizsgálta; továbbra is azt állította, hogy ... nem rendelkezett meghatalmazással a kőszén átvételére, és bár 2007. szeptember 20-ig a felperes műszaki igazgatója volt, ilyen jellegű tevékenység ellátása a munkakörébe nem tartozott.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során a kereset részbeni elutasítására vonatkozó ítéleti rendelkezés megalapozottságát nem bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a határozat e körben a Pp. 228. § (3) bekezdése szerint jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezésre alapot adó eljárásjogi szabálysértés nélkül meghozott határozatában a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és érdemben helytálló az abból levont jogi következtetése is.

A felperes cégadataival alátámasztott alperes azon fellebbezési előadása, hogy ... ügyvéd felperes perbeli jogi képviselete ellátására vonatkozó meghatalmazása 2010. szeptember 20-i időpontjában a meghatalmazást aláíró ... nem volt a társaság cégjegyzésre jogosult, a 2006. évi V. tv. 29. § (1) bekezdése szerinti törvényes képviselője, vezető tisztsége 2007. január 18-a és 2007. július 3-a között állt fenn. Ebből következően nevezett meghatalmazóként a képviseleti jogról joghatályosan nem rendelkezhetett, az általa jogosított jogi képviselő a fél nevében joghatályos nyilatkozatot nem tehetett, melyet az elsőfokú bíróság a Pp. 72. §-ába foglalt kötelezettsége ellenére nem észlelt.

Figyelemmel azonban arra, hogy a Ptk. 221. § (1) bekezdése szerinti képviseleti jog hiányában történő eljárás kettős vonatkozásban is jóváhagyást nyert; egyfelől az elsőfokú eljárás során felperes joghatályosan meghatalmazott, ... követő jogi képviselője által benyújtott, 2011. szeptember 19-én kelt beadvány (28/F) rögzíti a perben korábban tett nyilatkozatok fenntartását, másfelől a jogorvoslati tárgyaláson a felperes ... eljárását jóváhagyó taggyűlési határozatot csatolt (3/F/1), az alperes képviseleti jog hiánya jogkövetkezménye alkalmazásának szükségességére vonatkozó fellebbezési érvelése nem foghat helyt.

Az alperes fellebbezése az ügy érdemében sem megalapozott; az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének okszerű, Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével vont következtetést felperes igényérvényesítése jogszerűségére, helyesen megállapítva, hogy a peres felek között jött létre a Ptk. 379. § (1) bekezdése szerint minősülő szállítási jogviszony, melynek alapján szerződéses kötelezettségét a felperes teljesítette 63.150 USD vételár alperes részére történő kifizetésével, ugyanakkor az alperes saját szolgáltatását nem nyújtotta.

A szállítási szerződés létrejöttének megállapítása körébeni ítéleti okfejtést a Fővárosi Ítéltábla - a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel - annyiban pontosítja, hogy a 2007. augusztus 14-i keretszerződést aláíró ... vonatkozásában tett azon felperesi állítás, hogy nevezett rendelkezett ... ügyvezető meghatalmazásával üzleti szerződések megkötésére, az alperes vitatásával szemben bizonyítást nem nyert.

... vezető tisztsége 2007. július 3-án és nem annak 2007. szeptember 3-i cégbírósági törlése, illetőleg a határozat 2007. szeptember 27-i közzététele időpontjában szűnt meg, így relevanciával az bír, hogy a keretszerződés 2007. augusztus 14-i aláírásakor a Ptk. 221. § (1) bekezdése szerinti álképviselőként, képviseleti jog hiányában járt el. Ugyanakkor helyesen állapította meg az elsőfokú

bíróság, hogy felperes ezen eljárását jóváhagyó ráutaló magatartásként értékelendő az, hogy a felperes az 500 tonna kőszén ellenértékét, 63.150 USD vételárat az alperesnek - nem vitásan - kifizette.

... eljárása jóváhagyásából következően a 2007. augusztus 14-i okirat mindkét szerződő fél általi aláírásával a felperes vált a szállítási jogviszony megrendelőjévé, a kőszén jogosultjává, illetve a vételárkifizetés kötelezettjévé, míg az alperest a kőszén átadása terhelte.

Az elsőfokú bíróság a szerződés peres felek közötti érvényes létrejöttnek helytálló megállapításán túl, helyesen vont következtetést alperes egyéb védekezése megalapozatlanságára is; az alperes sem a ... Kft.-vel történő szerződéskötést, sem a szerződés Ptk. 210. § (1) bekezdésére alapított, eredményre vezető megtámadását nem bizonyította az alábbiak szerint.

A felperes a perbeli jogviszony létrejöttének, tartalmának az igazolására a 2007. augusztus 14-én kelt, a Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontja szerint minősülő teljes bizonyító erejű magánokiratot csatolt, mely az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az okirat megrendelőként a felperest nevesíti, továbbá a fent részletezettek okán az a felperes által aláírtnak minősül, így a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy ténylegesen a ... Kft.-vel szerződött.

Az okirati bizonyítás Pp. 193. §-a szerinti elsődlegessége ellenére az elsőfokú bíróság - alperes védekezésére figyelemmel - helytállóan tanúbizonyítást is lefolytatott, melynek eredménye azonban az okiratban foglaltak megdöntésére nem vezetett.

A fellebbezésben hivatkozott ... tanúvallomásából csupán arra vonható kétségmentes következtetés, hogy a felperes részéről ... kereste meg, vele tárgyalt a szerződéskötésről, és nevezettre bízta a megrendelő adatainak kitöltését.

... a tanúvallomásában ellentmondásosan nyilatkozott, a részéről elhangzott az, hogy „A ... Kft. kifejezett szerződést az alperessel szénszállításra nem kötött.”, továbbá az is, hogy „A ... vonatkozásában a szerződés megkötésében nem működött közre, csak a ... Kft. és ... ügyében.” Ugyanakkor a tanú egyik általa nevesített cégtől származó meghatalmazást sem tudott felmutatni, továbbá nem tudott határozottan nyilatkozni ezen cégekkel fennálló jogviszonya jellegére sem, így a fellebbezésben előadottaktól eltérően a vallomása az alperesi védekezés kétségmentes alátámasztására nem szolgált.

Az elsőfokú bíróság a felperes által csatolt okiraton kívül helytállóan értékelte a peres felek közötti jogviszony létrejöttét igazoló további bizonyítékként azon alperes által sem vitatott körülményeket, hogy a szerződés előkészítéssel kapcsolatos elektronikus levélváltás a felperes e-mail címe használatával történt, a vételárszámlát az alperes a felperes nevére állította ki, és elfogadta a felperes

számla szerinti teljesítését; mindezek felperes javára történő értékelhetőségét nem rontja le alperes azon előadása, nem volt tudomása arról, hogy két ..." létezik.

Helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság arra is, hogy az alperes nem bizonyította a szerződés szerint őt felperes felé terhelő kötelezettsége teljesítését, azt hogy a kifizetett 500 tonna kőszén a felperesnek vagy annak meghatalmazottja részére átadta; a 2007. szeptember 17-e és 2007. november 26-a között kiállított szállítóleveleken árutulajdonosként a "...", "...", illetve ... - ..." szerepel, nem igazolt, hogy ezek bármelyike felperessel lenne egyező.

... 2007. szeptember 20-ig felperes műszaki igazgatója volt, azonban felperes állítása szerint nem tartozott a munkakörébe a perbeli kőszén felperes részére történő átvétele, ezen tényállítást cáfoló vagy ezzel ellentétes peradat nem állt rendelkezésre.

A Ptk. 379. § (1) bekezdése szerint a szállítási szerződés alapján a szállító köteles a szerződésben meghatározott dolgot a megrendelőnek átadni. Utóbbi alperesi kötelezettség teljesítésének az elmaradása a teljesítés megtagadásaként értékelendő; felperes érvényesített jogából következően a Ptk. 313. §-a alapján a késedelem jogkövetkezményét választotta alkalmazni, így a Ptk. 300. § (2) bekezdésének utolsó fordulata alapján - az utólagos teljesítésre 2009. augusztus 27-i levélben eredménytelenül felszólított - alperestől jogszerűen követeli a vételár visszafizetését.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg érdemben eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes jogorvoslati perkölsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak alkalmazásával 150.000 forint + ÁFA jogi képviseleti munkadíjban került megállapításra.

Budapest, 2012. július 3.

. Felker László s. k.,
mb. tanácselnök

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Csányi Terézia Katalin s. k.,
bíró

A kiadmány hiteléül: